

til Sønderborg. Denne lille Efterretning var for mig et Fingerpeg om, hvor uvidende man kunde være med Hensyn til andre Magters Skjts og Angrebsbaaben, og den Tryghed, hvormed man kunde hengive sig til Forsikringer om, hvor nøie og hvor kynligt man havde undersøgt alle de til den Tid givne Skydevaabene. Jeg er overbevist om, at lignende sørgelige Erfaringer vilde træffe os ved den Prøve, som jeg ønsker aldrig mere maa komme. Der er Tale om, at tidsbærende Skjts skal lægges ud paa disse Forter, men jeg troer, at det tidsbærende Skjts i vor Tid skifter saa uhyre hurtigt, navnlig for dem, der have færre Midler og færre Penge, at der aldrig i noget Dieblit kommer tidsbærende Skjts ud paa Forterne. Derimod vil jeg sige, at er der noget Skjts, som vi skulle lægge ud paa disse Forter, er det det, hvormed det ærede Medlem for Storehedinge (Scavenius) vilde bestyde os, nemlig den sunde Fornuft; det er det bedste Skjts.

A. Sæge: Jeg haaber, at det høie Thing vil være tilbøielig til at indrømme, at det ærede Medlem fra Præstø Amts (Scavenius) er i Besiddelse af en ualmindelig Menneffeforstand, siden han paatog sig at erklære, at 21 Medlemmer mangle den almindelig Menneffeforstand; men jeg haaber ogsaa, at det ærede Medlem for Præstø vil tiltroe de af ham omtalte Stormagter at være i Besiddelse af almindelig Menneffeforstand. Dersom de ere dette, og de agte at bombardere Kjøbenhavn, saa bombardere de den, uden at give sig af med Forterne; de vilde ellers have en ganske forunderlig Begjærlighed efter at slaas med Forter, naar de ikke behøve at komme dem nær. Skulde det være Tilfældet, at nogen Magt med Nutidens kraftige Pantserstibe skulde faae Lyst til at angribe Søforterne, saa vilde jeg hellere være ombord i Pantserstibet. — Jeg vilde fuldkommen godt have kunnet forstaae, om det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgtreds (Ernst) med større Bitterhed, end Tilfældet var, havde angrebet os, som angreb Forterne. Jeg breider aldeles ikke det ærede Medlem de Udtryk, han brugte, og som ellers vilde være noget stærke, f. Ex. at det ikke vilde være værdigt for Landet nu at standse med at udgive

bet, som var fornødent til disse Søforter. Jeg beder det ærede Medlem lægge Mærke til, at jeg har forlangt, at der maatte meddeles os nærmere Oplysninger, for at vi kunne komme til Overveielse af det hele Søforsvarsvæsen; det er efter min Opfattelse et billigt og retfærdigt Krav. Men saavidt ere vi ikke komne. Den høitærede Krigsminister har til det, som jeg fremsførte forrige Gang, erklæret, at han nok paa dette Spørgsmaal skulde give et Svar, som skulde komme frem paa rette Tid og Sted; men naar Motiverne til Loven ikke give os den klare Bæsteb paa et saa vigtigt Spørgsmaal, som vi ønske, saa henstiller jeg, om det ikke nu er rette Tid og Sted at give os det Svar, som saaledes er begjært. Det forekommer mig at være aldeles nødvendigt, at der, naar man vil have, at vi skulle bevilge de Penge, der her forlanges, gives Svar paa, om det er sandt eller ikke, at man anseer det nuværende Søforsvar for udfyldestgjørende og derfor tænker paa til sin Tid at begjære omtrent 10 Millioner til Befæstningsanlæg paa Middelgrunden og maastee Stubben. Jeg formoder, at det var i Anledning af det, som jeg omtalte forrige Gang og henstillede til den høitærede Ministers Besvarelse, at han nu sagde, at han ikke finder det at være rette Tid og Sted, men saa vil jeg for mit Vedkommende, naar vi ikke faae anden Bæsteb, betragte de Penge, som nu forlanges, som en a Conto Betaling paa de 10 Millioner eller maastee Mere, som senere ville blive fordrede. Jeg ønsker ikke at deeltage i at bevilge Penge, naar mine Dine paa denne Maade ere tilbundne, og jeg troer, at det er fuldkomment berettiget, at vi sige Nei til denne Begjæring efter den hele Maade, hvorpaa Sagen er tagen, uanset de Grunde, som jeg antager ere de rette. De Grunde, som have bevæget mig, ere ingenlunde svækkede, hverken ved, hvad der er fremsført af den høitærede Minister eller af de andre Herrer. Jeg gjen tager, at jeg bestandig gaaer ud fra, at en angribende Fjende ikke vil komme Forterne nær, men lade dem ligge, naar han ikke har nogen særlig Grund til at angribe dem. Hvad vore egne Erfaringer angaaer, da begriber jeg sandelig ikke, hvorledes man vil sammenligne det, som stete her paa Ørøden den 2den April 1801,